

4. Jei atsakymas į trečiąją klausimą būtų teigiamas, reikėtų patikslinti, kokiais kriterijais ir koku tikimybės laipsniu reikia vadovautis konkrečiu atveju sprendžiant, ar dėl susitarimo nutraukimo atsirado tokios pasekmės rinkoje, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kokia tikimybė, kad tos pasekmės galėjo kilti dėl kitų priežasčių.

⁽¹⁾ 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40).

2016 m. gruodžio 9 d. Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno Central en Navarra

(Byla C-636/16)

(2017/C 046/20)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Wilber López Pastuzano

Atsakovė: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Prejudicinis klausimas

Ar 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvos 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso ⁽¹⁾ 12 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiamos tokios kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatos ir jas aiškinanti teismų praktika, kuriose nenumatyta, kad apsaugos nuo ilgalaikio gyventojų išsiuntimo reikalavimai taikomi visiems administraciniais sprendimais išsiųsti, nesvarbu, koks yra tokio sprendimo pobūdis ar teisinė forma, ir kuriose tokius reikalavimus numatyta taikyti tik konkrečiai išsiuntimo tvarkai?

⁽¹⁾ OL L 16, 2004, p. 44; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 272.